

פרוטוקול מס' 95

מישיבת ועדת שירותים ציבוריים
יום א', כ"ג באייר תשל"ה - 4 במאי 1975, שעה 11.00

נ כ ח ו:

חברי הוועדה:
ח. גרוסמן - היו"ר
י. בארי
ל. דיציאן
א. ורדיגר
ה. זיידל
פ. ידיד
ח. שמעוני
מ. גז

מוזמנים:
א. וולף - יועץ משפטי, משרד הבריאות
י. ברק - יועץ משפטי, משרד העבודה
מר לינדר - המוסד לביטוח לאומי
ה. פנחסוביץ - משרד המשפטים

מ"מ מזכירת הוועדה: ר. זוטקביץ

ר ש פ ה: מזל כהן

סדר היום: חוק ביטוח בריאות, תשל"ג-1973

אני מחכבד לפתוח את הישיבה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מבקש לשאול שתי שאלות קצרות: א. היום נכתב

י. בארי:

במערכת הארץ על מקרה שממנו משתמע בקורת חמורה על בית-החולים בכס-טבא. האם יכולים לקבל תשובה בענין זה ממשרד הבריאות?

היו"ר ח. גרוסמן:

זה בית-חולים אשר שייך לקופת-חולים. הוא לא שייך

למשרד הבריאות.

שאלתי השניה היא: בעת האחרונה מחברסמות מודעות, גם בעתונות

י. בארי:

וגם בחוצות שמיועדות להביא בוגרות שמינית לגיוס לבתי-הספר לאחיות. שם מודגש כי המקצוע מענין ומשתלם. דומני, שמן הדין לציין את ענין השליחות שיש בכך.

נעיר את השומע-לבם של אנשי משרד הבריאות. רשמתי לי את

היו"ר ח. גרוסמן:

הדבר הזה.

חוק ביטוח בריאות, תשל"ג-1973

אנחנו עוברים לנושא שעל

היו"ר ח. גרוסמן:

סדר-יזמנה והוא: חוק ביטוח בריאות תשל"ג-1973. אנחנו הגענו לסעיף 12: "הטפסת תרופות למבוטחים תהיה על ידי בתי פרקחת או חדרי תרופות של קופת-חולים או על-ידי בתי פרקחת אחרים, הכל כפי שנקבע בתקנונה."

מה הייתה העדה אחת של משלחת הסתדרות הרוקחים שהופיעה

א. וולף:

בפני הוועדה, הערה שמקובלת, על כל פנים, על דעת משרד הבריאות, ולפי בקשתם אנחנו מוכנים להוסיף שתי מלים: "או ע"י בתי פרקחת פרטיים או אחרים". אם כי הכוונה הייתה לפרטיים. כדי לתת לזה יתר דגש ובהירות, אנחנו מוכנים להוסיף את זה.

אח"כ הייתה הערה של קופת-חולים.

לשם יתר בהירות הם מבקשים להוסיף גם פה או בסעיף 11: "הכל כפי שנקבע בתקנונה של קופ"ח". אנחנו מוכנים לקבל את שתי ההערות האלה.

האם סיימנו את סעיף 11? בקשר לסעיף הזה היה ויכוח

ל. דיציאן:

בענין ביקורי בית, שזה לא היה ברור.

סכמנו את זה והחלטנו שיהיה כתוב: "או בביתו של המבוטח"

היו"ר ח. גרוסמן:

ביחס לסעיף 12 - האם יש עוד

הערות?

י. בארי:

אני מבקש להפנות את תשובת-הלב, שיש לקרוא את סעיף 12 בסמלכות

לסעיף 9(א) על כל הויכוח שהתנהל כאן. ההסתייגות שלי חלה מטבע הדברים גם על סעיף 12.

היו"ר ח. גרוסמן:

תגיש את הסתייגותך גם לסעיף הזה.

ל. דיציאן:

זה נוגע גם בקשר לסעיף 6, אם זה חינוך או לא חינוך.

היו"ר ח. גרוסמן:

בסעיף 6 זה שירותי חובה. שם כתוב: "אספקה רפואית אחרת".

ל. דיציאן:

עוד לא הסתייג הויכוח על הרישאה של סעיף 6.

היו"ר ח. גרוסמן:

לפי דעתי, כפי שזה מנוסח, זה בסדר.

ה. זיידל:

לגבי סעיף 12 יש לי שאלה אל היועצים המשפטיים. אם משאירים את הסעיף כמו שאמרת: "הכל כפי שנקבע בתקנונה של קופ"ח, ואם אתה רוצה להוסיף את מה שהסדרות הרוקחים בקשה - הרי יש כאן סתירה. אם כתוב: "הכל כפי שנקבע בתקנונה" ז"א שהתקנון חייב לכלול את הסעיף הזה, שקיימת אפשרות לקבל תרופות בבתי מרקחת פרטיים. או, שהתקנון יכול לומר, שאי-אפשר. לכן, ההגיון מחייב לא לכתוב: "כפי שנקבע בתקנון". אלא, קובעים שתהיה אספקת תרופות בדרך זאת או אחרת.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם ישנו מנוסח בקופת-חולים מסויימת, ובאותה קופה ישנן התרופות. מדוע הוא צריך ללכת לבתי מרקחת פרטיים?

ה. זיידל:

אם אין, קופ"ח יכולה לומר: אין תרופה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אי-אפשר לכתוב לפי רצונו של המבוטח.

ה. זיידל:

אני מקבל את הערתך. אבל, אני רוצה להבטיח, שאם אין תרופה מסויימת בקופ"ח, יהיה מותר לו לקבל את התרופה בבית-מרקחת אחר. לכן יש צורך לחייב בתקנון שהמבוטח יוכל לקבל את התרופה או ע"י קופ"ח או ע"י בתי-מרקחת פרטיים.

א. וולף:

זה נוגע לסעיפים אחרים. ישנו סעיף 6 שמחייב אספקת תרופות. זה דבר אחד. דבר שני - יש פיקוח על מה שכלול בתקנון. הפיקוח הוא ע"י שרי הבריאות והעבודה. דבר שלישי - אנחנו לא רוצים לחייב את קופ"ח דווקא להזקק לבתי-מרקחת פרטיים, בשעה שיש להם תרופות ובתי מרקחת משלהם. מה שהרוקחים בקשו, שתהיה אפשרות של בתי-מרקחת פרטיים אשר ישמשו את קופות-החולים. הקביעה תהיה בתקנון והתקנון חייב לספק את התרופות, אם באמצעות בתי-מרקחת פרטיים או אחרים.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חושבת, שככל שנוסיף, אנחנו נסתכן. הפירוש יכול להיות, שקופ"ח חייבת לאפשר למבוטח לקבל תרופה היכן שהוא רוצה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אמנם יהיו תקנות. אבל, בגוף הסעיף צריך לומר מה צריך להיות בתקנות. לא צריך להיות מפורט אם נותנים ליווי או לא; כמה מכסה קופ"ח וכמה מכסה המדינה. אבל, זה שוועדה רפואית תפסוק בכל מקרה אם נחוץ טיפול בחו"ל או לא, אני חושבת שזה צריך להיות בחוק.

ל. דיציאן:

אני מציע את הסיפא: "...זולת אם אין בישראל אפשרות לתת את השירות הנדון ודבר זה אושר ע"י ועדה רפואית שתמונה ע"י שר הבריאות בהתאם לתקנות."

ה. זיידל:

אני מציע כך: "הכל כפי שייקבע ע"י ועדה רפואית שתוסמך לכך ע"י שר הבריאות בתנאים ובשיעורים שייקבעו ע"י שר הבריאות."

ל. דיציאן:

לרישא, אני מסכים. לסיפא, לא. יש הוראות כלליות ושר הבריאות יקבע בתקנות את הצורה.

היו"ר ח. גרוסמן:

מוכרחות להיות תקנות ביחס לוועדה.

ל. דיציאן:

בייחס לוועדה, כן.

מ. ידיד:

אני מציע להסתפק בהצעה של קופ"ח בחלקה הראשון.

א. וולף:

זה משאיר שטח פרוץ.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מציעה לכתוב: "...ועדה רפואית שתוסמך ע"י שר הבריאות כפי שיקבע בתקנות". ביחס לוועדה, זה מוכרח להיות בתקנות.

מ. ידיד:

אולי להוסיף: "שיוגדרו בתקנות".

ה. זיידל:

אני תומך בהצעה של קופ"ח בשלמותה. אני חושב, שזה הרבה יותר טוב לטבוטח. אם אומרים שהכל כפי שייקבע בתקנות, בתקנות אפשר לקבוע שהטבוטח ישחתיף ב-50% מההוצאות. אני מעדיף לתת את הסמכות לשר הבריאות ולא לתת לתקנות.

א. וולף:

הכוונה לבדוק בדיוק את שיעור החלוקה בהוצאות בין קופ"ח למדינה. זה בשיעורים שייקבעו בתקנות.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם אתה אומר: "בשיעורים שייקבעו בתקנות" אפשר לחשוב שזה בין הטבוטח לבין קופ"ח.

א. וולף:

אני אומר את העקרון, לא את הנוסח המדויק. אפשר לנסח את זה.

י. בארי:

ראשית לכל, אנחנו צריכים לקבוע, מבלי להתייחס לתקנות ושיעורים, האם אנחנו יוצאים מחוץ הנחה, שלכל מקרה באופן ספציפי ייקבע שיעור, או שיהיה קריטריון כללי. אח"כ נקבע מה שנקבע.

א. ורדיגר:

לפי דעתי צריך לקבוע ברור, וזה לא משתמע בינתיים, שהחולה

הנוגע בדבר לא צריך לשאת בשום הוצאות.

ל. דיציאן:

אני מציע בסעיף הזה אם מדברים על מתן שיעורים, שאנחנו נקבע

קריטריון יחיד וזה יהיה כפי שקופ"ח מציעה: "הכל כפי שייקבע ע"י ועדה רפואית שתוסמך לכך ע"י שר הבריאות בתקנות." יתר הדברים אין להם מקום כאן. במתן שירות אין כל קשר לטעיף הזה.

היו"ר ח. גרוסמן:

ההצעה של חה"כ דיציאן נראית לי. מוכרחות להיות תקנות. זה ברור

לגמרי. אם אתה קצטע את זה, לפי מה תפעל הוועדה הרפואית?! היא צריכה לקבל תקנות ולפי זה היא תדע שמסמכונה לקבוע שאדם יוצא, באיזה מקרה הוא יוצא, כמה זמן הוא צריך לשהות בחו"ל. כל זה מוכרח להיות קבוע.

ל. דיציאן:

גם שר הבריאות לא יכול לקבוע. רק הוועדה הרפואית.

היו"ר ח. גרוסמן:

הוועדה תוסמך ע"י השר אבל לפי תקנות.

מ. ידיד:

היות והמגמה היא שיחוף פעולה בין המשלה וקופ"ח - צריך

להדגיש שהדבר הזה מקובל.

א. וולף:

אני רוצה להסביר לחה"כ דיציאן מדוע זה לא יכול להכלל בסעיף 8. סעיף 8 מדבר על חשלומים שחלים על מבוטח והכוונה היא להוציא אותם מחשלומו.

ל. דיציאן:

אתה חושב שתשלום בעד ביקור בית המבוטח צריך להשתתף, וכאן לא?

היו"ר ח. גרוסמן:

אנחנו חושבים שלא.

י. בארי:

אני רוצה לשאול מספר שאלות: א. אני מבין, שהינו כאלה,

בעה עיבוד החוק, שבקשו לא להבנים את כל המגפא: "זולת אם אין בישראל אפשרות לתת את השירות הנדון." אם זה נכון - אני רוצה לדעת מה היו הטענות?

נקודה שניה - האם אנחנו, חברי הוועדה יוצאים מנקודת הנחה כנה, שבשום מקרה כזה, המבוטח עצמו לא יצטרך

לשאת בשום הוצאה - כן או לא?

היו"ר ח. גרוסמן:

מה ההוצאה - הוועדה הרפואית צריכה לקבוע. אם מישהו מהמשפחה

ירצה לנסוע, זה על חשבון המשפחה.

מ. ידיד:

לגבי המבוטח אנחנו נבין שהסעיף הזה מכוסה.

י. בארי:

האם הכוונה היא, שבשום מקרה המבוטח לא יצטרך לשאת בשום חלק

מן ההוצאות? אם זאת ההנחה, אז צריך לקבוע מה הוא היקף השירות שצריך להנתן בחו"ל.

א. וולף:

לגבי שני מרכיבים ברור, שהמבטח לא חייב בתשלום;

א. אם זה נתוח, בעד טיפול רפואי ואישפוז. ב. כרטיס טיסה. לא כן הדבר כשמדובר על גלונים וניסוך גם לגבי החלמה.

י. בארי:

אם כך, מה שצריך לקבוע בשלב הזה מה הוא אותו גוף שיקבע

בכל מקרה לפי נסיבותיו ומה הוא היקף השירות.

מ. ידיד:

כאשר הצעתי להוסיף: "בתנאים ובשיעורים שייקבעו בתקנות -

שמעתי כאילו זה מצמצם ולא מהחייב. אם אומרים את זה, זה עונה על מכלול הבעיות. אנחנו אומרים בסעיף 8 "תשלום בעד שירות" ושם מסתמכים על

סעיפים 6 ו-7. אילו היו כותבים לפי מעצמם 6, 7 וגם סעיף 13, הייתי יכול לומר: הכוונה היא גם עבור המבוטח. ברגע שלא כללנו את סעיף 13,

השירות הזה לא ניתן למבוטח.

ל. דיציאן:

אני לא מקבל את כל הטעון הזה, שזה חיינם אין כסף. אם אני

רואה את סעיף 6 (א) מ-1 עד 6 ועד בכלל, ואני רואה שבסעיף 8, לעת עתה, לפי הנוסח שהיה קיים, יכול שר הבריאות לקבוע תשלום רק בעד שירות

מיוחד, אז דבר כזה שצריך לשלוח אותו לתו"ל, במקרה כזה, הכל על חשבון המדינה וקופ"ח? - זה לא נראה לי. זה לא הגיוני, זה לא מחקבל על הדעת, וגם לא זאת כוונה המחוקק.

היו"ר ח. גרוסמן:

נדמה לי שתהיה דעה אחידה אם נאמר: "ועדה רפואית שתוסמך

ע"י שר הבריאות וכפי שייקבע בתקנות." הוועדה הרפואית תקבע אם יש צורך בשירות ואח היקף השירות.

י. בארי:

אני חולק על ממפר מלים שמופיעות בסעיף 6, בהנחה

סעיף 6 הוא הסעיף שהתקבל. השר באוחה הזדמנות יכול להחליט על תשלום.

ל. דיציאן:

אתה לא יכול לומר בחוק, שאדם אשר צריך לנסוע ארבע פעמים בשבוע

ל"חל השומר", השר יכול לקבוע בשביל זה תשלום. אבל, אם צריך לשלוח אדם ל"בוסטון" לנתוח, אז השר לא יכול לקבוע שהאיש ישתתף בתשלום.

י. בארי:

לא כתוב שהוא לא יכול לקבוע. הוא יכול לקבוע.

ה. זיידל:

אני מציע לקבל את מה שקומ"ח מציעה כאן.

היו"ר ח. גרוסמן:

בבקשה, תגיש את הצעתך.

מ. ידיד:

ההבדל בין הצעותיהם של ח"כ דיציאן, זיידל לביני

הוא קל ביותר.

היו"ר ח. גרוסמן:

ההצעה של קופ"ח קצת שונה מההצעה שלך.

מ. ידיד:

אני מציע שנכתוב: "כפי שייקבע ע"י שר הבריאות בתנאים

ובשיעורים שייקבעו בתקנות."

א. וולף: ע"י מי ייקבעו התקנות?

פ. ידיד: תקנות שייקבעו בקשר לחוק הזה.

ה. זיידל: חה"כ ידיד, ורדיגר ואנוכי מתאחדים בהצעה משותפת.

היו"ר ח. גרוסמן: אט כן, יש שתי הצעות. הצעה אחת היא של שלושה חברי כנסת שיושבים מולי: חה"כ ידיד, זיידל וורדיגר, אשר רוצים להוסיף: "הכל בחנאים ובשיעורים כפי שייקבעו בתקנות, בהתייעצות ובאישורה של ועדת השירותים של הכנסת."

ישנה הצעה אחרת האומרת: "ועדה רפואית שתוסמך ע"י שר הבריאות בתקנות."

ומי בעד ההצעה השנייה? מי בעד ההצעה הראשונה?

ה צ ב ע ה

ההצעה הראשונה - נתקבלה.

ל. דיציאן: אני רושם הסתייגות.

י. בארי: עמדתי מותנית בתוצאה ההצבעה של סעיף 6.

היו"ר ח. גרוסמן: אנחנו עוברים לסעיף 14. "הזכאי לקבל שירותים רפואיים מאת גוף ממלכתי, עירוני או ציבורי על פי חיקוק, יקבל אותם מקופת-החולים שבה הוא חבר והגוף החייב במתן השירות לפי החיקוק יחזיר לקופת החולים את תמורת השירות שנחנה, לפי תעריפים שקבעו שרי הבריאות והעבודה בהתייעצות עם ועדת התעריפים של המועצה." נדמה לי, שזה קצת משלים את ענין ההסכמים.

א. וולף: זה סעיף נפרד, ואביא דוגמאות של דברים. להוציא את נכי צה"ל, אשר הביעו את הסתייגותם בקשר למעוף הזה ולא רוצים לקבל אותו, והחלטנו לקבל את הסתייגותם - או כל הקבוצות האחרות שזכאיות לזה מכח חוק, הם יקבלו את זה מאותה קופ"ח שבה הם חברים ואז יש הסדר חשלומים.

ה. שמעוני: יש קופ"ח מסויימת ומוסד מסוים שיש שם התמחות בקבוצה מסויימת. אם תפצל את זה, זה יפגע בהם.

א. וולף: אם אתה מדבר באופן תיאורטי, אז יש לזה מקום. בפציאות, זה לא מוכר.

היו"ר ח. גרוסמן: כל נכה יכול לבחור לעצמו את קופ"ח המתאימה לו. אם הוא חושב שבקופ"ח מסויימת ישנם בליים מחאימים יותר, הוא תפסי לבחור בה.

א. וולף: להוציא את נכי צה"ל, שהטעון שלהם מתקבל על הדעת. בענין נפגעי הדיפות הנאצים, משרד האוצר מטפל בענין זה. יש שלוש מרפאות, יש שלושה רופאים מחוזיים. הנכה מבקש את הבדיקה המסויימת. הרופא מפנה לרופא שהנכה בוחר או לרופא שיש הסכם איתו. אם הוא חבר קופה מסויימת

הוא פונה לרופא שלו באותה קופה. בך, שאני לא רואה שום פגיעה.

היו"ר ח. גרוסמן:

יש דבר אחר. קבלנו עתה פניה מ"אקי"ם" בקשר למפגרים. עד

עכשו הם עבדו דרך משרד הסעד.

ח. שמעוני:

זה מה שאני אומר. אולי יש לי ענין שקבוצה מסוימת חטופל וחשוקם במוסד אחד. אולי כדאי שמוסד אחד יטפל בהם ולא כמה קופות-חולים.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני לא יודעת איפה לכלול את זה.

ל. דיציאן:

הינח ומדובר בחטופים, אני מציע שזה יהיה באישור ועדת

השירותים של הכנסת.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חושבת שזה מיוחד פה. זה ענין מפיציפי.

מ. ידיד:

זה לא נוגע למכוסח. זה נוגע בין הגוף לקופ"ח.

ל. דיציאן:

באן כתוב: "הזכאי לקבל שירותים רפואיים מאת גוף ממלכתי, עירוני או ציבורי על פי חיקוק...". - אני לא יודע מתי העיריה חייבת לתח שירות רפואי לפי חיקוק? אולי אפשר לקבל דוגמא, כדי שלא אחוקק חוק שאני לא יודע.

א. וולף:

בקשר לגוף עירוני אין לי דוגמא. יתכן שיש חלק של מקרי סעד.

י. בארי:

השאלה היא אם זה על-פי חיקוק.

ל. דיציאן:

מה זה גוף ציבורי, איזה גוף ציבורי חייב לתח שירות לפי

חיקוק?

י. בארי:

זה יש.

היו"ר ח. גרוסמן:

"הדסה".

ל. דיציאן:

באן מערבבים דברים.

א. וולף:

בקשר ל"ממלכתי" היו כמה דוגמאות. בקשר ל"עירוני" ו-"ציבורי"

אני רוצה לברר.

י. בארי:

באשר פה מדובר על חיקוק, הכוונה רק לגופים במדינת-ישראל, או שהכוונה גם בגופים הנמצאים בחו"ל? וניח שמישהו שאיננו נכלל בקבוצה נכי רדיפות הנאצים, מאחר שבאדצו הוא לא כפוף לאותו חוק, מקבל טיפול רפואי כאן, אפילו פעולה, וממשלת גרמניה משלמת את החשבון. מה המצב במקרה זה?

א. וולף:

סעיף 15 עונה.

י. בארי:

ומה אם אותו אדם, שמסיבה זאת או אחרת, אומרים לו: עכשו אתה בקופ"ח, ואולי רמת הטיפול שם חרד, משום שהוא חייב לקבל את זה דרך קופ"ח?

א. וולף:

בקשר לשאלתך הראשונה - זה לא ע"פ חיקוק זר. ובקשר

לשאלה השנייה - סעיף 15 עונה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אנחנו עוברים לסעיף 15:

"מבוסס הזכאי על פי דיני

מדינת חוץ לקבל בישראל שירותים רפואיים, או תמורת דמי ביטוח בריאות, מאת מדינת חוץ או מוסד הפועל במדינת חוץ, לא יהיה זכאי לקבל את השירות האמור מקופת החולים שהוא חבר בה, אלא אם נבצר ממנו, מסיבה שאינה תלויה בו, לקבל את השירות או התמורה מאת מדינת החוץ או המוסד הפועל בה, או אם קופת-החולים התחייבה לחת לו את השירות האמור על פי הסכם שבינה לבין מדינת החוץ או המוסד הפועל בה." הנסוח מסורבל. בסוף המשפט אני לא יודעת מה היה תחילת המשפט.

א. וולף:

הנושא הוא מסורבל. זה בעיקר

שילומים, ולא רק זה. אם יש

יהודי שזכאי לשילומים מגרמניה על דבר סמציפי. נניח, שנפגע באוזניו ועל הסעיף הזה הוא זכאי לפיצויים. במידה וביטוח חל ולא חייבים בחשלום לפי חוק גרמניה הוא לא זכאי לתשלום מגרמניה. הסעיף הזה מבטיח על-ידי הוראה שלילית כביכול, שאדם הזכאי לטיפול המיוחד הזה ממדינת חוץ, לא יהיה זכאי מקופ"ח לטיפול הזה, אלא אם נבצר ממנו. ה"נבצר" זה גם חל על דברים אחרים. יש הסכמים שונים לגבי נפגעי עבודה עם מדינות שונות הזכאים לפי אמנות קיימות, אבל נבצר ממנו לקבל את זה. אם נבצר, הוא מקבל מקופ"ח. אם לא נבצר ממנו, הוא זכאי לקבל מקופ"ח עם הסכם שבין קופ"ח למדינות חוץ.

היו"ר ח. גרוסמן:

פה רוצים להבטיח שני דברים:

א. שאדם לא יקבל פעמיים.

שירות רפואי לא יקבל פעמיים.

א. וולף:

פיצויים הוא יכול לקבל פעמיים.

היו"ר ח. גרוסמן:

ב. לא למנוע ממנו לקבל את

הפיצוי שמגיע לו.

מה משמעות המלים: "או תמורת"?

י. בארי:

הוא זכאי, על-פי דיני מדינת

חוץ, לקבל בישראל או שירותים

רפואיים או תמורת דמי הביטוח.

א. וולף:

או שיפוי של דמי הביטוח ששולם

משלם.

י. בארי:

כן.

א. וולף:

כל זה טעון נסוח.

י. בארי:

מקובל עלי שהנסוח ככד ומסובך.

מאד מסובך לשנות פה. זה סעיף

הבנוי על נסוח שהוגש אחרי התייעצות עם המשנה ליועץ המשפטי ועם

משרד האוצר.

א. וולף:

לפי דעתי יש אמליה לגבי

מבוססים אלה. תמורת דמי הביטוח

הוא זכאי לכל השירותים האלה. עכשיו אתה מעקר חלק מהשירותים האלה. תמורת

דמי הביטוח שהוא משלם, הוא זכאי למערכת כמו אדם שאין לו זכות ממדינת

אחרת. נניח, שישנו מבוסס שאין לו זכות ממדינה זרה ואחד שיש לו ושניהם

משלמים דמי ביטוח. שניהם זכאים לשירותים של קופ"ח. יש לאדם זכות ממדינה

ח. שמעוני:

זרה והוא מקבל תמורת הטיפול תשלום מסויים. מדוע קופ"ח צריכה לקבל את התשלום. היא מקבלת כפל תשלום.

היו"ר ח. גרוסמן:

נכה רדיפות הנאצים משלם פה את כל דמי הביטוח. הוא מקבל פיצויים בעד נכות אשר זה כולל טיפול רפואי ושיקום. האם הוא צריך להחזיר את זה?

א. וולף:

לא. יש פה צורה שונות. אם שמתם לב, סעיף 2(2) לחוק מדבר על כך, שאלה הזכאים לדמי ביטוח בריאות בחו"ל, אינם מבטוחים בחוק. ואח"כ באים סעיפים 3 ו-4 ושם אמרנו, שאפשר לבטח ביטוח חובה או רשות, ובסעיף 4 נאמר: "ורשאי הוא לקבוע בין השאר את שיעור דמי הביטוח". יכולים להיות דמי ביטוח לגמרי אחרים.

ח. שמעוני:

חיאורטיים אפשר לומר, אתה פוטר אותי מחלק של התשלום שהוא שווה כך וכך. אבל, הפיצויים שאני מקבל מאזנה ארץ, הם מעל ומעבר לענין הזה. האם זה כדאי לי? יכול אותו אדם לומר: אל תפטור אותי מהתשלום הזה ואני רוצה לקבל החזר מהמדינה הזרה.

א. וולף:

יש שני סוגים: 1. אדם שזכאי לקבל בחזרה תמורת דמי הביטוח. יש סוג שני, שזכאי לקבל בישראל שירות רפואי מסויים. אצלו לא נכנס כסף.

ח. שמעוני:

קופ"ח מקבל עבור השירותים האלה, בזמן שהוא צריך לקבל את זה חינם.

א. וולף:

חלביש על זה שיעור דמי הביטוח. ממשלת גרמניה באה בהסכם עם קופ"ח האומר: אדם הזכאי לטיפול רפואי מסויים, היא משלמת לפי הסכם לקופ"ח והוא זכאי לשירות הרפואי.

ח. שמעוני:

קופ"ח מקבלת כפל תשלום. היא מקבלת גם מהמבוטח וגם מאותה מדינה. לפי דעתי צריך להבדיל בין מקרה ומקרה. כאשר החשוב הכספי לטובתו של המבוטח, והיה אם שיעורי דמי הביטוח שהוא מקבל ממדינה זרה עולים על דמי הביטוח כאן, הוא צריך לקבל את ההפרש.

א. וולף:

ממשלת גרמניה לא תשלם יותר ממה שזה עולה פה.

ח. שמעוני:

נניח, שכל דמי הביטוח שלו הם אלף לירות לשנה. הוא מקבל הנחה של 500 לירות. תמורת ההנחה הזאת, קופ"ח מקבלת חמשת אלפים לירות מגרמניה.

א. וולף:

אתה מזלזל בגוף העסקי של ממשלת גרמניה.

ל. דיציאן:

עבשו אני מבין את הקשר בין סעיף 2(2) וסעיף 15. אני חושב שזה לא לטובת המבוטח. זה נגד הזכות של כל מבוטח במדינת ישראל. מה זה עסקה של קופ"ח אם אני מקבל פיצויים או שאני רשאי לקבל שירותים? אני משלם דמי ביטוח - אני רשאי לקבל אותם שירותים שהיום החוק מבטל וזה ענין ההגבלה.

א. וולף:

החוק הגרמני אומר: במידה ואני משלם דמי ביטוח, אני לא זכאי מגרמניה לתשלום.

ל. דיציאן:

על חשבון זה אתה רוצה לתת הנחה מיוחדת לקדמ"ח. למעשה, כוונת המחוקק צריכה להיות, שבן-אדם אשר מקבל ביטוח בריאות בתור חלק מפיצויים מגרמניה, לא שהוא לא יהיה מבוסס. הוא לא צריך לשלם דמי ביטוח. אם הוא מקבל משם, הוא לא צריך לשלם את זה כאן. אז אתם מוציאים אותו מהביטוח הרפואי לפי סעיף 2(2). אני לא מבין מדוע יש הסכם אחד ויחיד עם קופ"ח מסויימת.

א. ורדיגר:

זה המשך עסקה שנעשתה עם קופ"ח וממשלת גרמניה מזרימה מאוח מליוני לירות לקופ"ח הכללית. אבל, בכל אנפן, הסעיף הזה הוא רק לטובת קופ"ח ואין כאן שום טובה המבוטח, ואני משוכנע, שאם הסעיף הזה בכלל לא יהיה כאן, המבוטח יהנה ממה שצריך להנות יותר אילו הסעיף כן יהיה ואני מציע למחוקק את הסעיף הזה. ההסבר שלך הוא הסבר טוב. אבל, זה לא לטובתו של המבוטח. כי המבוטח ממילא צריך לקבל את זה דרך קופ"ח שהוא מבוסס בה או לפי חוק של ממשלת גרמניה. החוק הזה אומר דבר אחד, שהכסף הזה, שהנכה היה צריך לקבל למען המגופול הזה או האישפוז - הכסף הזה לא ילך לכיסו של הנכה, אלא ילך לקופ"ח המבטחת אותו. אחרת, קופ"ח לא תבטח אותו. הלא הוא מבוסס בקופ"ח מסויימת ומגיע לו. מדוע הכסף הזה, שבא מגרמניה, צריך לזרום לקופ"ח ולא למבטחת?

א. וולף:

אם הסעיף הזה לא יהיה, אז נכבדנו את הזרם הזה מגרמניה. החוק הגרמני אומר, שבמדינה שבה יש ביטוח בריאות, והוא זכאי לביטוח או לשירות רפואי מסויים, גרמניה אינה חייבת במתן השירות או הביטוח. זאת אומרת, בלי סעיף 15 אנחנו לא יכולים לתת לאנשים האלה את הביטוח. לפי החוק הגרמני, בשום מקרה בהקשר הזה, הוא לא זכאי לכספיהם. הוא זכאי או להחזר דמי הביטוח שהוא משלם בפועל, או לשירות רפואי ואז ממשלת גרמניה משלמת למוסד הרפואי את תמורת השירות הרפואי.

ח. שמעוני:

איך אפשר להתגבר על זה?

א. וולף:

אי אפשר להתגבר על זה. את החוק הגרמני אי אפשר לשנות. אמרנו שלפי סעיף 4 אפשר לקבוע שיעורי דמי ביטוח לאנשים מסוג זה. אם הוא זכאי לשירות רפואי מגרמניה עבור מחלת לב למשל, שיעור דמי הביטוח יהיה קטן יותר משיעור דמי הביטוח שהיה חל עליו ללא זה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מציעה כך: תנסו לנסח בצורה יותר פשוטה, שיהיה ברור שהכוונה פה שאנחנו צריכים להתאים את עצמנו לחוק של מדינות אחרות. אנחנו מוכרחים להתחשב בחוק של מדינות אחרות ששם יש אזרחים ישראלים והם מבוססים לפי החוק שלהם. האזרח הישראלי יקבל פה את הביטוח והממשלה הזרה צריכה להחזיר את התמורה לשירות שהוא מקבל פה.

א. וולף:

עוד הערה מסכמת - הקדמתי ואמרתי שהסעיף הזה נדון בהרבה רשויות, קודם כל, עם האנשים שעוסקים בענייני שילומים, ברשויות האוצר ועוד. זה עבר גלגולים רבים. זה נבחן בזכוכית מגדלת. אני מאד חושש, שכל נגיעה בסעיף הזה, עם כל הסכמתו לכך שהוא סעיף מסורבל....

ח. שמעוני:

לא בסעיף הזה, בסעיף אחר מקביל.

א. וולף:

אני חושש, שכל נגיעה בסעיף הזה עלולה להביא לבעיות שאנחנו לא

רוצים בהן.

ל. דיציאן:

אני רוצה להעיר, סעיף 3 בוודאי לא חל כאן. מה שנוגע לנו, זה סעיף 4. נקרא אותו: "שר הבריאות, בהסכמת שר העבודה ובהתייעצות עם שר האוצר, רשאי לקבוע בתקנות, דרך כלל או לסוגים, כללים לביטוח-רשות של חושבים שאינם מבוטחים לפי סעיפים 1 או 3. ג"א. אשה האלתכשע ישראל, הראוי שתשגור דמי הביטוח ותחשב לתקובל על ידי הוועדה...".
א. וולף:

ל. דיציאן:

בסעיף 4 לא כתוב לפי סעיף 2(2).
א. וולף: בסעיף 2 כתוב: "לא יהיה מבוטח לפי סעיף 1".

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מבקשת לאשר את הסעיף הזה. אין ברירה חוקית לשחרר מדינות שהיכות לאזרחי ישראל את הביטוח.

י. בארי:

אני מדבר על הנסוח. כתוב כך: "מבוטח הזכאי על פי דיני מדינת חוץ לקבל בישראל שירותים רפואיים, או תמורת דמי ביטוח בריאות, מאת מדינת חוץ או מוסד הפועל במדינת חוץ, לא יהיה זכאי לקבל את השירות השמור...". - מכוונות השירות האמורה? הנסוח גרוע.

א. וולף:

שירותים רפואיים.

י. בארי:

זה לא יכול להיות פעם באופן יחיד ומפעם ברבים.

א. וולף:

אפשר לשנות את זה ללשון יחיד.

ל. דיציאן:

צריך אזכור של סעיף 4 בסעיף 15.

א. וולף:

את סעיף 4 תקנו לפי בקשתו של ח"ה"כ דיציאן שהציע לכתוב כך: "...זכאי שיקבע בתקנות דרך כלל או לסוגים, כללים לביטוח רשות של חושבים האמורים בסעיף 2...".

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מבקשת שנאשר את הפרסונים של הסעיף ונבקש מהיועצים המשפטיים לנסוח לנסח את זה.

ח. שמעוני:

מה יקבל המבוטח תמורת זה?

א. וולף:

המבוטח לא זכאי למשהו אחר ממבוטח אחר.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חושבת שאתה מערבב כמה דברים. יש הטבות ויש כל מיני דברים. מה מדובר רק על טיפול רפואי. מה לא מדובר על מוציאים. מה מדובר על חלום בעד שירות רפואי בלבד. יש אפשרות, שאם הוא מקבל יותר בעד שירות רפואי יתקבל קופ"ח לפי הסכם בין ממשלת גרמניה לבין קופ"ח מסויימת - לפי סעיף 4 אפשר לפצות אותו ע"י הנחות.

א. וולף:

אתה יכול להחליט, ששיעור דמי הביטוח יהיה גבוה יותר. מה היות הוא זכאי? אין חוק ביטוח בריאות. הוא מבוטח בקופ"ח מסויימת ומשלם 50 לירות לתודש. זה שהוא זכאי ל-50 לירות ממשלת גרמניה, או שהוא זכאי לשירות רפואי. שירות רפואי, זה אף פעם לא כסף. יש הסכם

עם קופ"ח שהיא מספקת את השירות וקופ"ח מקבלת מממשלת גרמניה את הכסף.

היו"ר ח. גרוסמן: השאלה היא אחרת - נניח שממשלת

גרמניה משלמת את כלוא הביטוח, את ההוצאות לשירות רפואי במחלה מסוימת - זה צריך להתבטא בשיעורי דמי הביטוח שהוא משלם.

א. וולף: נכון. זה מתבטא בסעיף 4.

היו"ר ח. גרוסמן: אולי אפשר להוסיף בסעיף 4, שהמבוטח לא ישלם פעמיים.

א. וולף: הוא לא יכול לשלם פעמיים, כי

הוא משלם שיעורי דמי ביטוח מיוחדים. דבר שני, אם הוא משלם את כל דמי הביטוח, הוא מקבל בחזרה.

ה. זיידל: איפה כתוב שהוא מקבל בחזרה?

א. וולף: כתוב: "מבוטח הזכאי על פי

דיני מדונם חוזר לקבל בישראל שירותים רפואיים, או תמורת דמי ביטוח בריאות...". אם הוא משלם 50 לידות, הוא זכאי ל-50 לירות מממשלת גרמניה - זה סוג אחד. סוג שני, זה שירות רפואי.

א. ורדיגר: נשאר את הסעיף הזה ונזמין

לכאן את נציגי נכס רדיפות הנאצים ונשמע את דעתם.

א. וולף: זה לא רק לגבי הנכים האלה.

היו"ר ח. גרוסמן: בכל הפניות שלהם, הם אף פעם

לא העלו את העניין הזה של ביטוח רפואי.

א. ורדיגר: הם לא ידעו על כך.

ה. זיידל: את תסכימי, שלא משרד האוצר

מוסמך לפסוק בקשר עם אותם נפגעים. לאוצר יש אינטרס משלו. יש בזה משהו, שצריך לשמוע אותו.

היו"ר ח. גרוסמן: אני מכירה את הארגונים והם פונים

אלי מדי יום ביומו. יש להם

יועץ משפטי שמכיר את החוק ובעניין זה הם לא היו שושבינים עד עכשו.

היה הסכם בין קופ"ח שנחנה את השירות לבין ממשלת גרמניה. זה לא חלק

מכל המערכת של הגמולים, הטבות וכו'. זה דבר נפרד. אם תבקשו, אני

מוכנה להתייעץ עם כמה אנשים ולשאול מה המצב. אבל יחד עם זאת הייתי

מונה למשפטנים וליועצים שינסחו את זה בצורה אשר תהיה שווה לכל נפש.

נוסף לכך, אני מבקשת לכהן האם אפשר בסעיף 4 לכסות את הקוצה. בסעיף

4 יהיה מצב שלא משתמע לשתי פנים, שאם מישהו מקבל כיסוי לשירות רפואי,

אז בתקנות יהיה ברור שהוא לא משלם עוד-פעם וקופ"ח לא תקבל פעמיים.

עניין של השיעור, אפשר להתנות את התשלום מבחון לשיעור דמי הביטוח,

שזה יהיה חלק ממה שהוא משלם.

א. וולף: אם תהיה התניה בחוק, גמרנו

עם החוק.

היו"ר ח. גרוסמן: אם כך, עם חיקוני נוסח, אפשר

לקבל את סעיף 15. אני מבינה

שזה מאושר.

חה"כ ורדיגר, האם אתה עומד

על זה שנזמין את נציגי נפגעי הנאצים?

א. ורדיגר:
אני רוצה שתתייעצי אתם ותודיעי לנו את חוות-דעתם.

היו"ר ח. גרוסמן:
ביום חמישי הבא, זה ערב חג, אני מציעה לקיים ישיבה ונקיים אותה בשעה יותר מוקדמת, אני מציעה משעה 11.00 עד 13.00.

מ. ידיד:
אני מציע ואני מבקש להודיע שאנחנו נצטרך השבוע להצביע בעד כל ההסתייגויות. כל אחד יבוא מוכן.

ל. דיציאן:
אני רוצה לבקש את נציגי משרדי הבריאות, העבודה והאוצר, שאולי הם יכולים להציע איזה דבר ברור בנוגע לסעיף 6(א). אני בקשתי את זה. אם יש להם הצעה, שיביאו. אם לא, אני אביא.

היו"ר ח. גרוסמן:
אנחנו לא דנים בזה עכשו.

חודה רבה. ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00